

hvad der vilde være det mest nærliggende, da kan en Skat efter de ovenfor nævnte Principper bidrage til at udjævne den ulige Indtjening, selv om det kun kan ske i alt for ringe Udstrækning.

Den foreslaaede Skat lider imidlertid af den Fejl, at den tager sit Udgangspunkt i de Aar, da Indtægterne var allerlavest nede. Paa den Maade kan tilbagevendende Normalindtægter her og der blive behandlet som Merindkomster, hvilket maa siges at være ganske urimeligt. Mindretallet stiller dog ikke paa nærværende Tidspunkt Ændringsforslag herom, men nøjes med at fremhæve Forholdet til senere Overvejelse, for saa vidt der bliver gennemført Foranstaltninger i en for det antagelig Form.

Af samme Grund stiller Mindretallet heller ikke Ændringsforslag vedrørende Tillægsskatten paa Indkomster over 10 000 Kr. og den forhøjede Selskabsskat, til Trods at man maa anse en stærkt forøget Beskatning paa et vilkaarligt valgt lille Udsnit af Skatteydere for en betænkelig Fremfærd.

Hvad Forslaget om Gældssaneringsydelse angaar, har Mindretallet intet at indvende mod Finansministerens Ændringsforslag, men dets Stilling hertil maa være den samme som til det foregaaende Skatteforslag.

I øvrigt forbeholder Mindretallet sig nærmere at begrunde sin Stilling i Salen.

Et andet *Mindretal* (Korsgaard, Victor Larsen og C. J. F. Sven) ønsker først vedrørende Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten at udtale, at den naturlige og selvfølgelig Betingelse for Gennemførelsen af Lovforslaget maa være, at det Lovforslag, som tager Sigte paa at yde et Udsnit af Landbrugere en økonomisk Støtte, og som er Baggrunden for Fremsettelse af dette Forslag, kan ventes gennemført i Rigsdagen.

Da dette paa nærværende Tidspunkt maa anses for usandsynligt, findes der efter Mindretallets Mening ingen fornuftig Grund til at udskrive de omhandlede Skat-

ter, og Mindretallet indstiller derfor Forslaget til *Forkastelse*.

For det Tilfældes Skyld, at det skulde vise sig muligt at gennemføre Forslag af lignende Indhold som det Forslag, der danner Baggrunden for Lovforslaget, ønsker Mindretallet at gøre den principielle Betragtning gældende, at da Lovforslaget om Rentetilskud er en Afviklingslov, gældende for 2 Aar, kan Mindretallet ikke anse det for rimeligt, at de til Afviklingen medgaaende ret store Millionbeløb tilvejebringes i Løbet af de 2 Aar, men man foreslaar, at Millionbeløbene skaffes i Løbet af en noget længere Aarrække, f. Eks. 10 Aar, hvilket jo vilde medføre, at den aarlige Udskrivning kan nedsættes væsentligt.

I øvrigt giver det foreliggende Forslag i Forbindelse med de gældende Love angaaende direkte Indkomst- og Formuepersonskat og Lovforslag vedrørende tilsvarende Beskatning fremsat af Regeringen efter Mindretallets Mening naturlig Begrundelse for, at der gennem positiv Lovbestemmelse skabes Sikkerhed for, at den samlede direkte Beskatning ikke berøver Skatteyderne mere end en vis Part af deres skattepligtige Indkomst, varierende efter Indkomstens Størrelse. En saadan Lovbestemmelse, som naturligvis skal ses i Forbindelse med Partiets almindelige Indstilling til Ejendomsbeskatningen, kunde Mindretallet tænke sig kunde have følgende Udformning:

„Den samlede direkte personlige Indkomst- og Formueskat, hvad enten den hidrører fra Skat til Stat, Amt eller Kommune, maa ikke overstige de nedennævnte Procenter af Skatteyderens skattepligtige Indkomst.

For den Del af Indkomsten, som ligger under 4 000 Kr. 20 pCt. For Indkomster fra 4 000 til 5 000 Kr. indtil 20 pCt. af 4 000 Kr. og 20 $\frac{1}{2}$ pCt. af Resten, og saa fremdeles $\frac{1}{2}$ pCt.s Stigning for hvert paabegyndt 1 000 Kr. indtil 50 000 Kr. Derefter en Stigning med $\frac{1}{2}$ pCt. for hver paabegyndt 2 000 Kr., indtil man naar en Beskatning af 60 pCt.

Afkortningen for den Del af den paa-